

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ดังนั้น อย่าเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร อย่าได้กระทำบาปใดผ่านอวัยวะของร่างกายของลูก เฝ้าแต่ทำตามคำสั่งของพ่อเสมอ
- คำถาม:** อะไรคือวิธีการที่จะเปลี่ยนหินเป็นศิลานักปราชญ์ (philosopher's stone) ? ความเจ็บป่วยใดกลายเป็นอุปสรรคในสิ่งนี้?
- คำตอบ:** เพื่อที่จะเปลี่ยนจากหินเป็นศิลานักปราชญ์ ลูกต้องมีความซาบซึ้งของการกลายเป็นนารายณ์ และสำนึกที่เป็นร่างของลูกต้องถูกตัดออกไป สำนึกที่เป็นร่างนี้คือโรคภัยที่ร้ายแรงที่สุด ลูกไม่สามารถกลายเป็นศิลานักปราชญ์ได้จนกว่าลูกจะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เพียงผู้ที่กลายเป็นศิลานักปราชญ์เท่านั้นที่จะกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อ ด้วยการทำงานรับใช้เท่านั้นที่จะทำให้สติปัญญาของลูกเป็นทอง สำหรับสิ่งนี้ ลูกต้องใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษาเล่าเรียน

โอมซานติ พ่อทางจิตเตือนลูกทางจิตว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นของยุคบรรจบพบกัน ลูกไม่สามารถพิจารณาว่าตนเองเป็นของยุคทองได้ เพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่พิจารณาว่าตนเองเป็นของยุคบรรจบพบกัน ผู้อื่นทั้งหมดอาจพิจารณาว่าตนเองเป็นของยุคเหล็ก มีความแตกต่างมากมายระหว่างยุคทองและยุคเหล็ก ระหว่างชาวนรกและชาวสวรรค์ ลูกไม่ใช่ทั้งชาวสวรรค์และชาวนรก ลูกคือผู้อาศัยของยุคบรรจบพบกันที่มีสิริมงคลที่สุด เพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่รู้จักยุคบรรจบพบกันนี้ ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้ ถึงแม้ว่าลูกจะรู้สิ่งนี้ แต่ลูกก็ลืม เวลาที่ลูกจะอธิบายแก่ผู้อื่นได้อย่างไร? พวกเขาติดกับในโซ่ตรวนของราวัน อาณาจักรของรามไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ พวกเขาเฝ้าแต่เฝ้าหุ่นจำลองของราวันซึ่งพิสูจน์ได้ว่าเป็นอาณาจักรของราวัน ลูกเข้าใจตามลำดับกันไปว่า อาณาจักรของรามคืออะไร และอาณาจักรของราวันคืออะไร พ่อมาในยุคบรรจบพบกัน และดังนั้น สวรรค์และนรกถูกเปรียบเทียบกันในเวลานี้ ผู้ที่อาศัยอยู่ในยุคเหล็กเรียกว่าเป็นชาวนรก และผู้ที่อาศัยอยู่ในยุคทองเรียกว่าเป็นชาวสวรรค์ ผู้ที่เป็นชาวสวรรค์เรียกว่าผู้ที่บริสุทธิ์ และผู้ที่เป็นชาวนรกเรียกว่าผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ทุกสิ่งของลูกนั้นพิเศษสุด ดังนั้นเวลานี้ลูกรู้จักยุคบรรจบพบกันที่มีสิริมงคลที่สุดนี้ ลูกเข้าใจว่าลูกคือบราห์มิน รูปภาพของวงศ์สกุลนั้นดีมาก ลูกสามารถอธิบายด้วยการใช้รูปภาพนั้น ลูกควรแสดงให้เห็นความแตกต่างเพื่อที่ผู้คนจะสามารถเข้าใจได้ว่าพวกเขาคือชาวนรกที่ไม่บริสุทธิ์และยากจนข้นแค้น ลูกควรเขียนว่า เวลาที่คือโลกเก่ายุคเหล็ก สวรรค์หรือยุคทองคือโลกใหม่ ท่านคือชาวนรกหรือชาวสวรรค์? ท่านคือเทพหรือปีศาจ? ไม่มีใครในพวกเขาที่จะพูดว่าพวกเขาคือชาวสวรรค์ บางคนคิดว่าพวกเขากำลังนั่งอยู่ในสวรรค์ โอ้ แต่นี่คือนรก! สวรรค์หรือยุคทองอยู่ที่ใด? นี่คือนาฬิกาจักรของราวัน และเหตุนี้เองผู้คนจึงเฝ้าหุ่นจำลองของราวัน ผู้คนเหล่านั้นมีคำตอบมากมาย มีการโต้ว่ามากมายเกี่ยวกับประเด็นที่พระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ลูกถามอย่างชัดเจนมากกว่า นี่คือนโลกใหม่หรือโลกเก่า? ลูกต้องแสดงให้เห็นความแตกต่างอย่างชัดเจนเช่นนั้น จำเป็นต้องมีสมมติฐานที่ดีมากสำหรับสิ่งนี้ ลูกควรเขียนอย่างมีกลยุทธ์เพื่อที่ผู้คนจะถามตนเองว่า ฉันเป็นชาวสวรรค์หรือชาวนรก? นี่คือนโลกเก่าหรือโลกใหม่? นี่คือนาฬิกาจักรของรามหรืออาณาจักรของราวัน? เราคือผู้อาศัยของโลกเก่ายุคเหล็กหรือโลกใหม่? ลูกควรเขียนสิ่งนี้ในภาษาฮินดี แล้วแปลสิ่งนี้เป็นภาษาอังกฤษ และภาษาจูกาตี ขอให้ผู้คนถามตนเองว่า ฉันคือผู้อาศัยของที่ไหน? เมื่อมีคนตาย ผู้คนพูดว่า เขาจากไปสวรรค์แล้ว แต่สวรรค์ไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ เวลาที่คือยุคเหล็ก ดังนั้น แนนอนการกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่จะอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน ยุคทองเรียกว่าสวรรค์ ดังนั้น ใครๆสามารถไปที่นั่นในเวลานี้ได้อย่างไร? สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดต้องได้รับการไตร่ตรอง ความแตกต่างควรจะแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนมาก จงเขียนว่า “พระเจ้าพูดว่า ลูกแต่ละคนควรถามตนเอง นั่นคือผู้อาศัยของอาณาจักรยุคทองของราม หรือผู้อาศัยของอาณาจักรยุคเหล็กของราวัน?” ลูกบราห์มินคือผู้อาศัยของยุคบรรจบพบกัน แต่ไม่มีใครรู้จักลูก ลูกแตกต่างจากผู้อื่นอย่างสิ้นเชิง ลูกรู้จักยุคทองและยุคเหล็กอย่างถูกต้องแม่นยำ เพียงลูกเท่านั้นที่สามารถถามว่า ท่านคือผู้ที่คิดโง่มีกิเลสหรือผู้ที่สูงส่งปราศจากกิเลส? ลูกสามารถเขียนหนังสือเกี่ยวกับสิ่งนี้ได้ ลูกต้องเขียนสิ่งใหม่ๆที่ผู้คนสามารถเข้าใจว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เมื่อเห็นสิ่งที่ลูกได้เขียน พวกเขาเองก็จะเข้ามาข้างในเพื่อถามลูกเกี่ยวกับสิ่งนั้น ทุกคนจะเรียกยุคนี้ว่ายุคเหล็ก ไม่มีใครสามารถเรียกยุคนี้ว่าอาณาจักรของเทพยุคทองได้ นี่คือนรกหรือสวรรค์? เขียนบทความสั้นหนึ่งที่ผู้คนสามารถเข้าใจได้ว่าพวกเขาคือผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ที่อาศัยอยู่ในยุคเหล็กและที่พวกเขาไม่ได้มีคุณธรรมที่สูงส่งใดๆเลย ไม่สามารถมีใครในยุคทองมาอยู่ในยุคเหล็กได้ ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ในลักษณะนี้และเขียนสิ่งเหล่านี้ ใครก็ตามที่เป็นผู้ริเริ่มคืออรุณ ชื่อของอรุณลูกกล่าวถึงในกิตะ บาบาพูดว่า ทุกสิ่งในกิตะเป็นเหมือน

เกลือหนึ่งหยิบมือในถุงแป้ง มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างเกลือและน้ำตาล น้ำตาลหวานและเกลือเค็ม ด้วยการเขียนในกิตะว่า “พระเจ้าฤๅษณะพูด” พวกเขาทำให้กิตะมีความเค็ม ผู้คนติดกันอย่างมากในปลักนั้น ผู้ที่นำเสนอสารไม่รู้จักกลับของความรู้ พระเจ้าพูดความรู้แก่ลูกเท่านั้น ไม่มีใครอื่นที่รู้สิ่งนั้น ความรู้นั้นง่ายตายอย่างมาก อย่างไรก็ตาม บางคนก็ลืมน้ำว่าพระเจ้ากำลังสอนพวกเขา พวกเขาแม้กระทั่งลืมนคร ตรงกันข้ามนักเรียนไม่เคยลืมนครของเขา พวกเขาพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า บาบ่า ฉันลืมนั่น บาบ่าพูดว่า มายานั้นไม่ยิ่งหย่อน ลูกกลับมาฉันนึกที่เป็นร่างและกระทำบาปมากมาย ไม่มีแม้แต่วันเดียวที่ลูกไม่ได้กระทำบาปใดๆ บาปหลักที่ลูกทำคือ ลูกลืมน้ำของพ่อ พ่อสั่งลูกว่า มานมามาภาพ! พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกไม่เชื่อฟังคำสั่งนี้ และดังนั้น ลูกจะกระทำบาปอย่างแน่นอน มีการทำบาปมากมาย คำสั่งของพ่อนั้นง่ายมากและยากมาก ไม่ว่าลูกจะพยายามมากมายแค่ไหน ลูกก็ยังลืมน้ำ เพราะมีสำนึกที่เป็นร่างมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร บางคนไม่สามารถนั่งในการจดจำระลึกถึงได้อย่างถูกต้องแม่นยำแม้กระทั่ง 5 นาที หากลูกคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงตลอดทั้งวัน ลูกจะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก พ่อได้อธิบายว่า สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม ลูกศึกษาการศึกษาทางโลกอย่างดีมาก ลูกมีการฝึกฝนอย่างมากของการศึกษาประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ อย่างไรก็ตาม ลูกไม่มีการฝึกฝนของการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงเลย การพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อนั้นเป็นสิ่งที่ใหม่ จิตสำนึกก็บอกว่า เราควรจะจดจำพ่อนั้นอย่างดีมาก ลูกใช้เวลาเล็กน้อยในการรับประทานขนมปังหนึ่งแผ่น แต่นั่นก็อยู่ในการจดจำระลึกถึงบาปด้วยเช่นกัน ยิ่งลูกคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าใด ลูกก็จะกลับมาบริสุทธิ์มากเท่านั้น มีลูกมากมายที่มีเงินเพียงพอสำหรับพวกเขา ที่สามารถเลี้ยงชีพได้ด้วยดอกเบี๋ย เพียงแต่เฝ้าจดจำระลึกถึงพ่อและรับประทานขนมปังหนึ่งแผ่น เท่านั้นเอง! อย่างไรก็ตาม มายาไม่ปล่อยให้ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง ไม่ว่าลูกแต่ละคนจะได้เพียรพยายามในวงจรก่อนหน้านี้มากมายแค่ไหน ลูกจะทำความเพียรพยายามเช่นเดียวกันในเวลานี้ สิ่งนี้ใช้เวลาเป็นไปไม่ได้สำหรับบางคนที่จะวิ่งแข่งไปข้างหน้าอย่างรวดเร็วและไปถึงที่นั่น ที่นี้ลูกมีสองพ่อ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง ท่านเข้ามาในผู้นี้และพูดกับลูก ดังนั้นลูกควรทำตามศรัทธาของพ่อ พ่อให้ศรัทธาที่แก่ลูก ลืมร่างกายของลูกและศาสนาทางร่างทั้งหมด และพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกมาที่นี้อย่างบริสุทธิ์ แล้วในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกดวงวิญญาณก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกต้องทำตามศรัทธาเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ และแล้วเมื่อนั้นพ่อจะรับประกันว่าบาปของลูกจะถูกตัดทิ้งไป และที่ลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ แล้วลูกจะได้รับร่างที่บริสุทธิ์ที่นั่น ผู้ที่เป็นของสกลนี้ จะรับฟังลูกและเริ่มคิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ พวกเขาจะพูดว่า สิ่งที่คุณพูดนั้นถูกต้อง หากลูกต้องการกลับมาบริสุทธิ์ อย่าเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร กลับมาบริสุทธิ์ในความคิด คำพูด และการกระทำของลูก พายุจะมาสู่จิตใจของลูก ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในอำนาจการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่ว่าลูกจะบอกว่าจะหรือไม่ก็ตาม พ่อเองพูดว่า ความคิดที่เป็นบาปมากมายของมายาจะเข้ามา แต่ลูกต้องไม่กระทำการที่เป็นบาปใดๆ ด้วยอวัยวะของร่างกาย ลูกต้องไม่กระทำบาปใดผ่านอวัยวะทางร่าง ดังนั้น ลูกควรเขียนสิ่งที่แตกต่างกันเหล่านี้อย่างชัดเจนมาก ฤๅษณะใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม ในขณะที่ชีวาไม่ได้กลับมาใช้ชาติเกิด ผู้นั้นคือเทพ เต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมด และผู้เดียวนี้คือพ่อ ลูกได้เห็นแล้วว่า พวกเขาได้สร้างภาพลักษณ์ที่ใหญ่โตอย่างยิ่งของพินดาวาอย่างไร สิ่งนี้บ่งบอกว่า พวกเขามีสติปัญญาที่ใหญ่ กว้างไกล และไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้น พวกเขามีสติปัญญาที่ใหญ่ แต่แล้วผู้คนเหล่านั้นกลับวาดภาพพวกเขาด้วยร่างกายที่ใหญ่ ไม่มีใครสามารถมีสติปัญญาที่กว้างไกลไม่มีขีดจำกัดเช่นลูกได้ ลูกมีสติปัญญาของพระเจ้า ในหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาสร้างรูปภาพที่ใหญ่โตเช่นนั้น และสูญเสียเงินทองของพวกเขา พวกเขาได้สร้างคัมภีร์ พระเวทย์ และอุปนิษต์มากมาย และทำให้เกิดค่าใช้จ่ายมากมาย พ่อพูดว่า ลูกได้สูญเสียเงินทองมากมาย ในเวลานี้พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังพร่ำบ่น ลูกรู้สึกวบบาบ่าให้สมบัติมากมายแก่ลูก ท่านสอนราชาโยคะแก่ลูกและทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา บางคนศึกษาการศึกษาทางโลกและกลายเป็นนักกฎหมาย ฯลฯ แล้วหารายได้อย่างมากมาย เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า ความรู้คือแหล่งของรายได้ การศึกษาของพระเจ้านี้เป็นแหล่งของรายได้ด้วยเช่นกัน ลูกได้รับอำนาจการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัดผ่านการศึกษา นี้ไม่มีความรู้ในภคัทหรือรามายณะ ฯลฯ ไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ใด ฯลฯ พ่อที่เต็มไปด้วยความรู้หนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูก นี่คือการศึกษานี้ใหม่อย่างสิ้นเชิง และใครกำลังสอนลูก? พระเจ้า! ท่านกำลังสอนลูกเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกใหม่ ลักษณะและนารายณ์ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงผ่านการศึกษานี้ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างราชาและปวงประชา หากโชคของใครบางคนเปิด เรือของเขาก็จะสามารถข้ามฟากไปได้ นักเรียนสามารถเข้าใจได้ว่าพวกเขากำลังศึกษาหรือไม่ และพวกเขาสามารถสอนผู้อื่นได้หรือไม่ ลูกควรใส่ใจอย่างเต็มที่กับการศึกษาเล่าเรียน เนื่องจากการมีสติปัญญาที่เป็นหิน พวกเขาจึงไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่มิปัญญาที่เป็นทอง เพียงผู้ที่อยู่ในงานรับใช้เท่านั้นที่จะสามารถทำให้สติปัญญาของเขาเป็นทองได้ ลูกสามารถอธิบายความรู้แก่ใครบางคนด้วยการใช้เบ็ดขี้ (เข็มกลัดติดหน้าอก) ได้ด้วยเช่นกัน ประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด บารัตเคยเป็นสวรรค์ นี่เป็นเรื่องของเมื่อวานเท่านั้น มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างสิ่งที่เป็นเวลา 5000 ปีและบางสิ่งที่เป็นเวลานับแสนปี เมื่อลูกอธิบายแก่

พวกเขา พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เพราะเป็นราวกับว่าพวกเขามีสติปัญญาที่เป็นหินอย่างสิ้นเชิง เข้มงวดติดหนึ่อกนี้ เป็นเหมือนกิตะสำหรับลูก สิ่งนี้รวมการศึกษาทั้งหมดไว้ ผู้คนจดจำเพียงกิตะในหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธาเท่านั้น ด้วยกิตะที่ลูกได้ยินจากพ่อ ลูกได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์เป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด ลูกคือผู้ที่เริ่มศึกษา กิตะในตอนเริ่มต้น ลูกคือผู้ที่เริ่มการกราบไหว้บูชา ในเวลานี้ลูกต้องเพียรพยายามและปลดปล่อยผู้คนที่นำสงสารจากโช ตรวนของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา เผาแต่อธิบายแก่ใครคนใดคนหนึ่งอยู่เสมอ และหนึ่งหรือสองคนก็จะ ปรากฏออกมาจากพวกเขา หากมีห้าหรือหกคนมาด้วยกัน ลูกควรพยายามให้เขากรอกแบบฟอร์มเป็นรายบุคคลและ อธิบายแก่พวกเขาเป็นรายบุคคล มิฉะนั้น หากแม้แต่คนเดียวในกลุ่มพวกเขาไม่ดี เขาก็จะทำให้ผู้อื่นเสียหาย แน่จนลูก ต้องให้พวกเขาแต่ละคนกรอกแบบฟอร์มแยกกัน พวกเขาไม่ควรแม้กระทั่งมองเห็นแบบฟอร์มของกันและกันได้ แล้ว พวกเขาก็จะเข้าใจ ลูกจำเป็นต้องมีกลยุทธ์เหล่านี้ทั้งหมด เพราะเมื่อมันลูกจะสามารถประสบความสำเร็จได้ พ่อเป็นนัก ธุรกรกิจด้วยเช่นกัน ผู้ที่ฉลาดนั้นจะทำธุรกรกิจได้ดี พ่อนำมาซึ่งผลกำไรมากมาย หากกลุ่มหนึ่งมาในเวลาเดียวกัน บอกพวกเขาให้กรอกแบบฟอร์มเป็นรายบุคคล หากพวกเขาทั้งหมดมีจิตใจที่ฝักใฝ่ทางด้านศาสนา ขอให้พวกเขานั่งด้วยกันและ ถามพวกเขาว่า ท่านเคยศึกษากิตะหรือไม่? ท่านเชื่อในเหล่าเทพหรือไม่? บาบ่าได้พูดว่า ลูกควรให้ความรู้แก่ผู้เลื่อมใส ศรัทธาเท่านั้น ผู้เลื่อมใสศรัทธาของพ่อและผู้เลื่อมใสศรัทธาของเหล่าเทพจะเข้าใจอย่างรวดเร็ว การเปลี่ยนหินให้เป็นศิลา นักปราชญ์ไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! สำนักที่เป็นร่างคือโรคภัยที่สปรกที่รุนแรงที่สุดและร้ายแรงที่สุด เป็นสิ่งที่ยากที่จะ เปลี่ยนแปลงแก้ไขตนเองจนกว่าสำนักที่เป็นร่างของลูกจะถูกตัดขาดไป สำหรับสิ่งนี้ ลูกต้องมีความซำบซึ่งอย่างเต็มที่ของการ กลายเป็นนารายณ์ เรามาที่นี้อย่างปราศจากรำ และเวลานี้เราต้องกลับไปอย่างปราศจากรำ มีอะไรที่นีหรือ? พ่อพูด ว่า จดจำพ่อ สิ่งนี้ต้องอาศัยความเพียรพยายาม จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก ลูกสามารถบอกได้จากพฤติกรรมของพวกเขา ว่า คนไหนจะกลายเป็นผู้ช่วยที่ดีเช่นที่พวกเขาเคยเป็นในวงจรที่แล้ว อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บั๊พดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อยู่อย่างบริสุทธิ์ในความคิด คำพูด และการกระทำของลูก จงระมัดระวังว่าลูกจะไม่กระทำการที่เป็นบาปใดๆด้วย อวัยวะของร่างกายของลูก เพื่อที่จะทำให้เกิดวงวิญญูณบริสุทธิ์ ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างแน่อน

2. เพื่อที่จะได้รับการปลดปล่อยจากความเจ็บป่วยที่รุนแรงของสำนักที่เป็นร่าง, คงความซำบซึ่งของการกลายเป็น นารายณ์ ผีกฝน ฉันทมาอย่างปราศจากรำ และเวลานี้ ฉันทต้องกลับไปอย่างปราศจากรำ

พร: พร:ขอให้ลูกได้รับการหลุดพ้นจากบาปทั้งหมดด้วยพลังของการหยั่งรู้และไม่พยายามที่จะฉลาดกับพ่อที่ ฉลาดที่สุด
ลูกบางคนพยายามฉลาดกับพ่อที่ฉลาดที่สุด เพื่อที่จะพิสูจน์งานของพวกเขาและทำให้ชื่อของพวกเขาดี พวกเขามีการตระหนักรู้ในเวลานั้น แต่การตระหนักรู้นั้นไม่ได้มีพลังใดๆ และดังนั้นการเปลี่ยนแปลงจึงไม่ เกิดขึ้น บางคนเข้าใจว่าสิ่งนี้ไม่ถูกต้อง แต่แล้วพวกเขาก็คิดว่าชื่อของพวกเขาไม่ควรจะเสียไปและดังนั้น พวกเขาจึงฆ่าจิตสำนึกของพวกเขาเอง สิ่งนี้ลูกสะสมในบัญชีบาปด้วยเช่นกัน ดังนั้น หยุดฉลาดมากและ เปลี่ยนแปลงตัวลูกเอง และได้รับการหลุดพ้นจากบาปด้วยการตระหนักรู้ของหัวใจที่แท้จริง

คติพจน์:   การเป็นอิสระจากบ่วงต่างๆทั้งหมดในชีวิตนี้คือสภาพของการหลุดพ้นในชีวิต

*** โอม ขานติ ***

ความเพียรพยายามพิเศษที่จะกลับมาหัดเทียบกับพอบราห์มา

ชีวิตเทวดานางฟ้าคือชีวิตที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะ ถึงแม้ว่าจะมีบ่วงพันธะในงานรับใช้ เป็นสิ่งที่เร็วมากที่ไม่ว่าลูกจะทำ มากมายเพียงใด ขณะที่ทำทุกสิ่งของสิ่งนั้นลูกก็เป็นอิสระสม่าเสมอ ลูกมีความรักมากเท่ากับที่ลูกละวาง ให้มีประสบการณ์ ของสภาพของอิสรภาพเสมอเพราะว่าลูกไม่ได้ขึ้นอยู่กับร่างกายของลูกหรือกรรมของลูก